

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om granskning av bildprogram

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om granskning av bildprogram ändras. Det föreslås att åldersgränsklassificeringen i lagen ändras genom att till den foga en ny åldersgräns på 13 år, genom vilken Statens filmgranskningsbyrå kan godkänna ett bildprogram för visning och spridning bland personer som fyllt 18, 15, 13, 11 och 7 år eller personer i alla åldrar. Det föreslås dessutom att lagen ändras så att åldersgränserna enligt lagens 8 § inte längre iakttas som rekommenderade åldersgränser i anteckningarna om

ogranskade interaktiva bildprogram.

Samtidigt fogas enligt förslaget till lagen bestämmelser om inspektion i tillsynssyfte. Granskningsmyndigheten skall kunna utföra eller bemyndiga en annan myndighet att utföra inspektioner i distributörens lokalteter och kontrollera att bildprogram som sprids har sådana anteckningar som överensstämmer med lagen om granskning av bildprogram.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2007.

MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Åldersgränsklassificering

Vid ingången av 2001 reviderades lagstiftningen om granskning av bildprogram. Bestämmelserna om granskning av filmer och andra bildprogram samordnades och samlades i lagen om granskning av bildprogram (775/2000), *bildprogramslagen*. På motsvarande sätt samlades bestämmelserna om granskningsmyndigheten i lagen om Statens filmgranskningsbyrå (776/2000). Lagarna ersatte lagen om filmgranskning (299/1965), lagen om granskning av videoprogram och andra bildprogram (697/1987) och lagen om förrättande av filmgranskning (300/1965).

Lagstiftningen om granskning av bildprogram bringades att motsvara de krav som ställs i bestämmelsen om yttrandefrihet i 12 § i grundlagen, som trädde i kraft den 1 mars

2000. Förhandsgranskningen av bildprogram begränsades på grund av barnskyddsaspekter till att endast gälla offentlig visning och spridning av bildprogram bland minderåriga. Offentlig visning eller spridning av ett bildprogram bland minderåriga förbjöds, om detta inte är granskat före den offentliga visningen eller spridningen. Visnings- och spridningsbegränsningen gäller dock inte bildprogram som visas i televisionssändningar som anges i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998).

Åldersgränsklassificeringen för bildprogram förnyades. Enligt 8 § av bildprogramslagen kan Statens filmgranskningsbyrå godkänna visning och spridning av ett bildprogram bland personer som fyllt 18, 15, 11 och 7 år eller bland personer i alla åldrar. Visning av ett bildprogram är tillåtet också för ett barn som är två år yngre än den tillåtna åldersgränsen för ett program, om barnet

har sällskap av en person som fyllt 18 år. Detta gäller dock inte bildprogram som är förbjudna för personer under 18 år.

Statens filmgranskningsbyrå kan ge tillstånd att visa ogranskade bildprogram för personer under 18 år vid särskilda tillställningar som ordnas för visning av bildprogram. Bildprogram som befriats från granskningskyldighet skall anmälas till granskningsmyndigheten innan de visas och sprids.

Bl. a. interaktiva bildprogram, som video- och datorspel samt vissa bildprogramstyper som specificerats till innehåll och användning i lagen befriades från förhandsgranskning.

Ett bildprogram som är skadligt för barn kännetecknas av att det genom våldsinslag, sexuellt innehåll, skräckeffekter eller andra jämförbara metoder är ägnat att inverka skadligt på barnets utveckling. Statens filmgranskningsbyrå kan godkänna ett bildprogram för visning och spridning genom att stryka ställen som bedöms skadliga för barns utveckling.

Av bildprogrammen granskas de filmer och videoprogram som är avsedda för under 18-åringar och som skall visas och spridas offentligt. Granskningen utförs av Statens filmgranskningsbyrå. Den som ansöker om granskning (framställaren, importören eller distributören) får hos statens filmnämnd anföra besvär över missnöje med Statens filmgranskningsbyrås beslut.

Framställaren, importören eller distributören av bildprogram skall anmäla ogranskade bildprogram till Statens filmgranskningsbyrå. Dylika bildprogram är bl.a. video- och datorspel samt bildprogram som riktar sig till vuxna.

Beslut om åldersgränserna för filmer är en nationell behörighet. Internationella avtal förpliktar inte Finland. Ärendet behandlades inom Europeiska unionen 2000 sedan Europeiska kommissionen i sitt meddelande frågat, om åldersgränssystemet för filmer och liknande bör förenhetligas. Slutresultatet av den utredning som kommissionen lät göra var att den audiovisuella branschen och konsumenterna inte såg något skäl till att harmonisera praxis.

I en utvärdering av bildprogramslagens verkningar från 2003 (Undervisningsministeriets publikationer 2003:18) konstaterades att

man i regel var tillfreds med den nya åldersgränsklassificeringen och med tillhörande två års åldersflexibilitet. Det konstaterade dock i promemorian att vissa problem har förekommit, eftersom lagen har färre åldersgränser än tidigare. Som lösning föreslogs att bildprogramslagen ändras så att två års åldersflexibilitet förlängs till tre år eller att en ny åldersgräns på 13 år tas i bruk.

Utbudet av bildprogram har under de senaste åren allt mera inriktats på program för 13-åringar. Förenta staternas filmindustri som dominerar marknaden överlägset anpassar största delen av produktionen i enlighet med därvarande åldersgränsklassificering för åldersgruppen.

1.2. Anmälningsskyldighet

Enligt bildprogramslagens 11 § skall framställaren eller importören av ett bildprogram göra en anmälan om ett ogranskat program till granskningsmyndigheten innan programmet visas eller sprids, i det fall att en ansökan inte har lämnats till granskningsmyndigheten. Avsikten med anmälningsskyldigheten enligt lag är att effektivisera myndigheternas möjligheter att övervaka bildprogrammets visning och spridning i landet. Genom anmälningsförfarandet kan granskningsmyndigheten bl.a. övervaka spridningen av program som är befriade från granskning, interaktiva program och ogranskade program för vuxna.

Anmälningsskyldigheten möjliggör både förebyggande och efterkontroll av spridningen av material som misstänks stå i strid med 17 kap. 17, 18 och 18 a § i strafflagen (39/1889). Statens filmgranskningsbyrå ansvarar genom anmälningsförfarandet för sin del för förebyggandet och polismyndigheten ansvarar för efterkontrollen. I praktiken har polismyndigheten inte tillräckliga resurser för annat än stickprovskontroller i efterhand.

Statens filmgranskningsbyrå har på grund av den stora mängden anmälningar effektiviserat anmälningsrutinerna. Statens filmgranskningsbyrå bad 2004 med stöd av 11 § i bildprogramslagen att få se sammanlagt 462 upptagningar som misstänktes ha ett innehåll i strid med 17 kap. 18 § i strafflagen. Av dessa levererades aldrig 107 till Statens filmgranskningsbyrå. Statens filmgranskningsby-

rå bedömde att 145 av 350 sedda upptagningar stred mot 17 kap. 18 § i strafflagen. År 2005 bad man att få se 182 upptagningar, av vilka 75 bedömdes strida mot 17 kap. 18 § i strafflagen. Förhandsövervakningen sker genom stickprov.

Bildprogram som är avsedda för vuxna och som anmälts för myndigheterna bildade 2001—2005 merparten av alla registrerade program. Överlägset mest har pornografiska bildprogram anmälts. År 2001 då lagen trädde i kraft anmälades omkring 27 000 pornografiska bildprogram till statens filmgranskningsbyrå. År 2002 anmälades omkring 15 000, år 2003 omkring 10 000, år 2004 omkring 22 700 och år 2005 omkring 27 000 upptagningar.

Vid utgången av 2003 inledde statens filmgranskningsbyrå planeringen av ett s.k. efterhandskontrollprojekt tillsammans med polisavdelningen vid inrikesministeriet och riksåklagarämbetet. Syftet var att insamla kunskaper om hur bildprogramslagen efterföljs av biografier, videouthyrare, företag som hyr ut pornografiska upptagningar samt företag som säljer dator- och konsolspel, upplysa distributörerna om lagens krav och ingripa i förseelser som uppdagats. Projektet genomfördes i samarbete mellan de lokala polismyndigheterna och statens filmgranskningsbyrå i 11 städer vid ingången av 2004.

I juni 2004 publicerades rapporten om statens filmgranskningsbyrås och polisens projekt om kontroller i efterhand av bildprogram (Statens filmgranskningsbyrås publikationer 2/2004). Enligt rapporten hade över 70 procent av de företag som distribuerar videoprogram och dvd-upptagningar i stor utsträckning försummat att göra anteckningar på upptagningarna. Alla bildprogram hade inte heller anmälts. Mest förekom försummelse i företag som distribuerar pornografiska upptagningar. Pornografi distribuerades också i andra än specialaffärer och dessutom tämligen allmänt på lopptorg. Sammanlagt över tusen upptagningar misstänkta för ett innehåll i strid med 17 kap. 18 § i strafflagen beslagtogs av polismyndigheten i samband med projektet, och 621 av dem sändes till statens filmgranskningsbyrå för bedömning sedan de preliminärt blivit undersökta. Statens filmgranskningsbyrå gav 34 utlåtanden om beslaget, enligt vilka 234 upptagningar bedöm-

des strida mot 17 kap. 18 § i strafflagen.

Statens filmgranskningsbyrå bedömde med stöd av förhandskontrollerna, efterhandskontrollerna och också tidigare beslag att fem procent av allt pornografiskt material var sådant som strider mot 17 kap. 18 § i strafflagen. Under nuvarande bildprogramslag har cirka 100 000 enskilda pornografiska bildprogram anmälts till myndigheten. Utöver detta distribueras pornografiska program som inte är korrekt anmälda. Antalet programkopior är naturligtvis flerfaldigt. På den finländska marknaden finns uppskattningsvis över 10 miljoner pornografiska bildupptagningar. Distributionen via Internet ökar också ständigt.

I början av 2005 ändrades anmälnings- och anteckningsrutinerna. Utöver de elektroniska anmälningsystem som redan användes för datorspel och pornografiska bildprogram öppnades ett elektroniskt system för anmälningar och granskningar av andra bildprogram (E-ILMO). Samtidigt bestämdes att existerande ean-kod (streckkod) på upptagningar godkänns som identifikationsnummer på ett bildprogram. Systemet ändrades så att bildprogrammets distributör till statens filmgranskningsbyrå skall meddela streckkodsnumret som skall användas som identifikationsnummer, medan filmgranskningsbyrån tidigare har gett ett identifikationsnummer för ett program som anmälts av distributören. Ändringen bestämdes i gemensamma förhandlingar mellan undervisningsministeriet, Statens filmgranskningsbyrå och branschens representanter.

I riksdagsbehandlingen av regeringens proposition med förslag till lag om granskning av bildprogram samt till vissa lagar som hänför sig till den fäste kulturutskottet i sitt betänkande (KuUB 5/2000 rd) och grundlagsutskottet i sitt utlåtande (GrUU 14/2000 rd) uppmärksamhet vid att efterhandskontrollen som blir beroende av polismyndighetens åtgärder är otillräcklig. Också i en avvikande mening i lagutskottets utlåtande (LaUU 6/2000 rd) uppmärksammades saken. Det har inte reserverats resurser för adekvata kontroller i efterhand, påpekades i alla nämnda handlingar och därför kan skyddet av barn komma i riskzonen, eftersom upptagningar som är förbjudna för minderåriga sprids bland dem. Särskild uppmärksamhet fästes

vid spridningen av pornografi. En registrering av företagare som sprider videofilmer och spelprogram kunde enligt de nämnda handlingarna underlätta elimineringen av olagligt material från marknaden.

I undervisningsministeriets verksamhetsprogram 2005—2007 Mediaväkivalta (Medievåld). Barn och media (Undervisningsministeriets publikationer 2004:10) föreslås att de för projektet med kontroller i efterhand nödvändiga åtgärderna verkställs under åren 2005—2007.

Avsikten med anmälningsskyldigheten för ogranskade bildprogram som föreskrivs i lagen har varit att effektivisera myndighetens möjligheter att övervaka visningen och spridningen av bildprogram. Den hjälper också till att hindra innehåll som strider mot 17 kap. 17, 18 och 18 a § i strafflagen att spridas. För att anmälningsskyldigheten skall kunna uppfyllas och förebyggande åtgärder förverkligas behövs kontroller i efterhand. Den nya anmälnings- och anteckningspraxisen förutsätter också en effektiv efterhandskontroll.

2. Föreslagna ändringar

2.1. Åldersgränsklassificering

Det föreslås att bildprogramslagens 8 § ändras så att en ny åldersgräns på 13 år fogas till åldersklassificeringen. Enligt den föreslagna lydelsen kan visning och spridning av bildprogram med stöd av 7 § i lagen förbjudas för personer under 18 år eller så kan en åldersgräns på 15, 13, 11 eller 7 år ställas med hänsyn till programinnehållet. Mellan åldersgränserna 11 och 15 år ryms barn i olika utvecklingsstadier. Fyra års åldersglapp har lett till problem när åldersgränserna skall bestämmas. Möjligheterna att bestämma åldersgränserna rätt förbättras när åldersgränserna blir flera. Syftet med förslaget är att bättre än hittills kunna tillgodose de olika utvecklingsskedena hos barn och ungdomar när bildprogrammen godkänns för visning och spridning bland minderåriga.

Det föreslås dessutom att lagen ändras så att på bildprogrammen eller i samband med dem klart och tydligt antecknas vilken den rekommenderade åldersgränsen är för ett ogranskat interaktivt bildprogram. Nuvaran-

de bestämmelse förutsätter att åldersgränserna enligt 8 § beaktas i åldersgränskommandationen. Det paneuropeiska åldersgränssystemet (Pan European Game Information, PEGI) används dock för spel i Finland. Det innehåller utom en anteckning om åldersgränser symboler som beskriver orsaken till att ett spel fått en viss åldersgräns. Sex innehållssymboler förekommer. Åldersgränskommandationerna baserar sig på spelets olämplighet. Åldersgränserna överensstämmer inte helt med de åldersgränser som används i Finland enligt 8 §. Avsikten är att för spel som sprids i Finland kunna använda ovan nämnda paneuropeiska åldersgränskommandation. Om ett spel inte har en paneuropeisk anteckning, skall det ha en inhemsk anteckning.

2.2. Inspektioner

Det föreslås att till bildprogramslagen fogas en ny 14 a §, enligt vilken granskningsmyndigheten har rätt att utföra inspektioner i distributörens lokalteter för att konstatera att bildprogrammen har lagenliga anteckningar. Granskningsmyndigheten kan också genom sitt beslut befullmäktiga en annan myndighet att utföra inspektionerna. Granskningsmyndighetens kompetens gäller den riksomfattande verksamhet som distributören av bildprogram utövar. Det är på grund av resursfrågorna och kontrollernas praktiska utförande motiverat att Statens filmgranskningsbyrå kan besluta att befullmäktiga t.ex. tull- eller gränsbevakningsmyndigheterna i olika delar av landet att utföra inspektioner. En utomstående sakkunnig kan på begäran av granskningsmyndigheten bistå vid inspektionen.

Enligt den nya 22 a § som förslås i bildprogramslagen skall granskningsmyndigheten för kontrollen ha rätt att vid behov få handräckning av polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna. Detta kommer i fråga företrädesvis, om det misstänks att material som strider mot 17 kap. 17, 18 och 18 a § i brottslagen sprids.

I bildprogramslagens nya 14 b § bestäms också närmare om inspektionen. Den som utför inspektionen och den sakkunnig som bistår honom eller henne skall ha rätt att få tillträde till distributörens lokalteter där bildprogram som är avsedda för spridning eller

hålls tillgängliga för allmänheten förvaras samt att utan ersättning få alla uppgifter och utredningar, handlingar och annat material som behövs för inspektionen. Inspektion får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta bildprogram som inte har anteckningar enligt 12 §, om åtgärden är nödvändig för att förhindra spridningen av dylika bildprogram, samt att omhänderta annat material som är föremål för inspektionen om det är nödvändigt för att slutföra inspektionen. Om anteckningarna på bildprogrammen endast har obetydliga brister, kan den som utför inspektionen sätta ut en skälig tid för att hjälpa bristen utan att bildprogrammen omhändertas.

Om omhändertagandet av material skall i samband med inspektionen alltid upprättas ett protokoll som skall nämna syftet med omhändertagandet och materialet som tagits omhand. Omhändertagna bildprogram skall returneras när det inte längre finns någon laglig grund för omhändertagandet. Annat material som omhändertagits skall returneras utan dröjsmål då det inte längre behövs.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska och organisatoriska konsekvenser

Enligt förslaget är det möjligt för Statens filmgranskningsbyrå att bättre än för närvarande delta i kontrollen i efterhand. Kontrollen i efterhand sker i samarbete med polismyndigheten i hela landet och dessutom meddelas polismyndigheten en särskild utbildning som hänför sig till bestämmelserna om bildprogram i bildprogramslagen och strafflagens 17 kap. Också distributören och förevisaren av bildprogram ges mera upplysningar och råd.

Informationen och utbildningen och det samarbete som hör till bestäms gemensamt mellan undervisningsministeriet, Statens filmgranskningsbyrå och inrikesministeriet. Den effektivare övervakningen ökar i någon mån löne- och resekostnaderna för Statens filmgranskningsbyrå.

3.2. Samhälleliga konsekvenser

Genom att tillfoga en ny åldersgräns på 13 år kan de olika utvecklingsskedena hos barn och ungdomar tillgodoses bättre än hittills när bildprogrammen godkänns för visning och spridning bland minderåriga.

Genom att i efterhand effektivare kontrollera bildprogram vill man nå större trygghet i granskningsverksamheten när det gäller barnskyddet och förhindra spridning av material som strider mot 17 kap. 17 och 18 § i strafflagen. För myndigheternas förebyggande av skador som beror på medievåld krävs att flera olika ministerier och förvaltningsområden samarbetar. Betydelsen av olika typer av kommunikationsmedel för barns våldsbenägenhet betonas i det nationella programmet för minskande av våld (Justitieministeriets publikationer 2005:2). Att se på bildprogram som är olämpliga för den egna utvecklingsnivå ökar oron, mardrömmarna och rädlorna bland barnen. Material som innehåller rått våld verkar mest skadligt på de barn och ungdomar som är psykiskt sköra, socialt lösryckta samt redan våldsbenägna och lever i miljöer som accepterar våld. Genom att effektivisera kontrollen i efterhand kan skadorna minskas. Åtgärderna inverkar också positivt på den sexuella hälsan.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid undervisningsministeriet. Utlåtande om propositionsutkastet har begärts av justitieministeriet, inrikesministeriet, Statens filmgranskningsbyrå, barnombudsmannen, Mannerheims Barnskyddsförbund rf, Finlands Filmkammare Ab, Suomen Peliohjelmisto- ja Multimedia-yhdistys Figma rf, HL-Property Oy och Keskusvideo Oy.

Utlåtande gavs av justitieministeriet, inrikesministeriet, Statens filmgranskningsbyrå, barnombudsmannen, Mannerheims Barnskyddsförbund rf och Finlands Filmkammare Ab. De som lämnat utlåtande har i huvudsak förhållit sig positiva till propositionen. Ändringsförslagen i utlåtandena har beaktats i mån av möjlighet.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Åtgärder som verkställigheten av lagen

förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag**om ändring av lagen om granskning av bildprogram**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 25 augusti 2000 om granskning av bildprogram (775/2000) 8 § 1 mom. och 12 § 1 mom. samt fogas till lagen nya 14 a, 14 b och 22 a § som följer:

8 §

Godkännande av granskade bildprogram

Granskningsmyndigheten skall godkänna ett bildprogram för visning för och spridning bland personer i alla åldrar, om det bedömt utifrån 7 § inte är skadligt för barns utveckling, eller föreskriva en åldersgräns för visningen och spridningen. Enligt grunder som bestäms i 7 § kan förbud mot visning för och spridning bland personer under 18 år utfärdas eller en åldersgräns på 15, 13, 11 respektive 7 år fastställas utifrån programmets innehåll.

4) uppgift om den åldersgränsklassificering som granskningsmyndigheten har godkänt för programmet, ifall ett beslut om klassificering har fattats,

5) att sådana avsnitt som avses i 8 § 2 mom. har avlägsnats,

6) att anmälan om ett ogranskat bildprogram har gjorts till granskningsmyndigheten,

7) den rekommenderade åldersgränsen för ett ogranskat interaktivt program.

14 a §

Inspektioner

Granskningsmyndigheten har rätt att utföra inspektioner i distributörens lokaliteter för att kontrollera att bildprogrammen har lagenliga anteckningar.

Granskningsmyndigheten kan genom sitt beslut befullmäktiga en annan myndighet att utföra inspektioner som avses i 1 mom.

En utomstående sakkunnig kan på begäran av granskningsmyndigheten bistå vid inspektionen.

14 b §

Utförande av inspektion

Den som utför inspektionen och en sådan

12 §

Anteckningar

På ett bildprogram som skall visas och spridas eller i samband med det skall göras en tydlig anteckning av vilken framgår

1) programmets namn och längd samt det identifieringsnummer som granskningsmyndigheten har gett programmet,

2) programframställarens eller importörens namn,

3) uppgift om huruvida programmet har godkänts enligt denna lag för visning för och spridning bland personer under 18 år,

sakkunnig som avses i 14 a § 3 mom. har rätt att få tillträde till distributörens lokalteter där bildprogram som är avsedda för spridning eller hålls tillgängliga för allmänheten förvaras samt att utan ersättning få alla uppgifter och utredningar, handlingar och annat material som behövs för inspektionen. Distributören skall även i övrigt bistå vid inspektionen. Inspektion får inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta sådana bildprogram som inte har anteckningar enligt 12 §, om åtgärden är nödvändig för att förhindra spridning av bildprogram som saknar anteckningar samt annat material som är föremål för inspektionen, om det är nödvändigt för att slutföra inspektionen. Om anteckningarna på bildprogrammen endast har obetydiga brister, skall den som utför inspektionen sätta ut en skälig tid för att avhjälpa bristen utan att bildprogrammen omhändertas.

Om omhändertagande av material skall i samband med inspektionen upprättas ett protokoll som skall nämna syftet med omhändertagandet och materialet som tagits omhand. Bildprogram som inte har anteckningar enligt 12 § skall returneras när det inte längre finns någon laglig grund för omhändertagandet. Annat material skall returneras utan dröjsmål när det inte längre behövs för inspektionen.

22 a §

Handräckning

Granskningsmyndigheten har rätt att få behövlig handräckning av polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna vid inspektion enligt 14 a och 14 b §.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 6 oktober 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Tanja Saarela*

Lag**om ändring av lagen om granskning av bildprogram**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 augusti 2000 om granskning av bildprogram (775/2000) 8 §
1 mom. och 12 § 1 mom. samt
fogas till lagen nya 14 a, 14 b och 22 a § som följer:

Gällande lydelse

8 §

Godkännande av granskade bildprogram

Granskningsmyndigheten skall godkänna ett bildprogram för visning för och spridning bland personer i alla åldrar, om det bedömt utifrån 7 § inte är skadligt för barns utveckling, eller föreskriva en åldersgräns för visningen och spridningen. Enligt grunder som bestäms i 7 § kan förbud mot visning för och spridning bland personer under 18 år utfärdas eller en åldersgräns på 15, 11 respektive 7 år fastställas utifrån programmetts innehåll.

12 §

Anteckningar

På ett bildprogram som skall visas och spridas eller i samband med det skall göras en tydlig anteckning av vilken framgår

- 1) programmets namn och längd samt det identifieringsnummer som granskningsmyndigheten har gett programmet,
- 2) programframställarens eller importörens namn,
- 3) uppgift om huruvida programmet har godkänts enligt denna lag för visning för och spridning bland personer under 18 år,
- 4) uppgift om den åldersgränsklassificering som granskningsmyndigheten har godkänt för programmet, ifall ett beslut om

Föreslagen lydelse

8 §

Godkännande av granskade bildprogram

Granskningsmyndigheten skall godkänna ett bildprogram för visning för och spridning bland personer i alla åldrar, om det bedömt utifrån 7 § inte är skadligt för barns utveckling, eller föreskriva en åldersgräns för visningen och spridningen. Enligt grunder som bestäms i 7 § kan förbud mot visning för och spridning bland personer under 18 år utfärdas eller en åldersgräns på 15, 13, 11 respektive 7 år fastställas utifrån programmets innehåll.

12 §

Anteckningar

På ett bildprogram som skall visas och spridas eller i samband med det skall göras en tydlig anteckning av vilken framgår

- 1) programmets namn och längd samt det identifieringsnummer som granskningsmyndigheten har gett programmet,
- 2) programframställarens eller importörens namn,
- 3) uppgift om huruvida programmet har godkänts enligt denna lag för visning för och spridning bland personer under 18 år,
- 4) uppgift om den åldersgränsklassificering som granskningsmyndigheten har godkänt för programmet, ifall ett beslut om

Gällande lydelse

klassificering har fattats,

5) att sådana avsnitt som avses i 8 § 2 mom. har avlägsnats,

6) att anmälan om ett ogranskat bildprogram har gjorts till granskningsmyndigheten, *samt*

7) den rekommenderade åldersgränsen för ett ogranskat interaktivt program *med beaktande av åldersgränserna enligt 8 §.*

Föreslagen lydelse

klassificering har fattats,

5) att sådana avsnitt som avses i 8 § 2 mom. har avlägsnats,

6) att anmälan om ett ogranskat bildprogram har gjorts till granskningsmyndigheten,

7) den rekommenderade åldersgränsen för ett ogranskat interaktivt program.

*14 a §***Inspektioner**

Granskningsmyndigheten har rätt att utföra inspektioner i distributörens lokalteter för att kontrollera att bildprogrammen har lagenliga anteckningar.

Granskningsmyndigheten kan genom sitt beslut befullmäktiga en annan myndighet att utföra inspektioner som avses i 1 mom.

En utomstående sakkunnig kan på begäran av granskningsmyndigheten bistå vid inspektionen.

*14 b §***Utförande av inspektion**

Den som utför inspektionen och en sådan sakkunnig som avses i 14 a § 3 mom. har rätt att få tillträde till distributörens lokalteter där bildprogram som är avsedda för spridning eller hålls tillgängliga för allmänheten förvaras samt att utan ersättning få alla uppgifter och utredningar, handlingar och annat material som behövs för inspektionen. Distributören skall även i övrigt bistå vid inspektionen. Inspektion får inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta sådana bildprogram som inte har anteckningar enligt 12 §, om åtgärden är nödvändig för att förhindra spridning av bildprogram som saknar anteckningar samt annat material som är föremål för inspektionen, om det är nödvändigt för att slutföra inspektionen. Om anteckningarna på bildprogrammen endast har obetydiga brister,

skall den som utför inspektionen sätta ut en skälig tid för att avhjälpa bristen utan att bildprogrammen omhändertas.

Om omhändertagande av material skall i samband med inspektionen upprättas ett protokoll som skall nämna syftet med omhändertagandet och materialet som tagits omhand. Bildprogram som inte har anteckningar enligt 12 § skall returneras när det inte längre finns någon laglig grund för omhändertagandet. Annat material skall returneras utan dröjsmål när det inte längre behövs för inspektionen.

22 a §

Handräckning

Granskningsmyndigheten har rätt att få behövlig handräckning av polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna vid inspektion enligt 14 a och 14 b §.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .